

Жозе Мануел Барозу

Роден в Лисабон на 23 март 1956 г.

Женен за Margarida Sousa Uva

Три деца: Luís, Guilherme и Francisco на възраст съответно 22, 19 и 17 години

Образование

- Диплома по право с отличие от Юридическия факултет на Лисабонския университет.
- Диплома по европеистика с отличие от Европейския университетски институт, Женевски университет.
- Магистърска степен по политология с отличие от Катедрата по политология, Факултет по икономика и социални науки, Женевски университет и магистърска теза на тема „Португалската политическата система пред предизвикателствата на европейската интеграция“.
- Стажове и кратки курсове в университета Колумбия (Ню Йорк), Джорджтаунския университет, Вашингтон), Международен университетски институт (Люксембург) и Европейски университетски институт (Флоренция).
- Последователно асистент в Юридическия факултет на Лисабонския университет, асистент в Катедрата по политология на Женевския университет и гостуващ професор в Държавния департамент на дипломатическата школа (Център по германистика и европеистика), Джорджтаунския университет, Вашингтон (1996—1998 г.). Завеждащ отдел Международни отношения в Университета Лусиада (октомври 1995—март 1999 г.).
- Стипендиант на Швейцария, на Комисията на Европейските общности, на Фондация „Volkswagenwerk“, на НАТО и на Швейцарския национален фонд за научни изследвания.
- Основател на Университетската асоциация за европеистика през 1979 г.

Политическа кариера

- Председател на Академичната асоциация на Юридическия факултет на Лисабонския университет (1975—1976 г.).
- Член на Европейското движение от 1991 г. насам, когато португалският отдел бе възстановен.
- Член на Португалската социалдемократическа партия (PSD) от 1980 г.; бивш член на Националния съвет на PSD, член на Националния политически комитет, съпредседател на Бюрото за национални изследвания и председател на Комитета по международни отношения; председател на Португалската социалдемократическа партия, избран на XXII конгрес през май 1999 г. и преизбиран три пъти.
- От 1985 г. насам е избран шест пъти подред за депутат в парламента, председател на Комисията за външни отношения на португалския парламент между 1995 и 1996 г.
- Държавен секретар по вътрешните работи в Десетото конституционно правителство, Държавен секретар за външни отношения и сътрудничество и Министър на външните работи в Единадесетото и дванадесетото конституционно правителство.
- Министър-председател на Петнадесетото конституционно правителство от април 2002 г.
- Ръководи и участва в множество международни мисии включително в процеса за самоопределяне в Източен Тимор и в мирния процес в Ангола през 1990—91 г., ръководител на международни делегация на IDEA (Institute for Democracy and Electoral Assistance - Институт за демокрация и подкрепа за избори, Стокхолм) делегация в Босна и Херцеговина

през септември 1996 г., и съветник на ООН по проекта за мирен процес в Африка (Танзания), октомври 1997 г.

- Член на различни неформални съвещателни групи към Генералния секретар на Организацията на обединените нации, включително ресурсната група на Генералния секретар относно Демократична република Конго.
- Заместник-председател на Европейската народна партия от 1999 г. до 2002 г. и заместник-председател на Интернационала на демократите центристи от 2001 г. до 2005 г.

Дейност, свързана с Европа като министър на външните работи.

- Освен срещите на Европейския съвет, неформални срещи на държавните и правителствени ръководители, срещи на Съвета (Общи въпроси) и неформални срещи на министрите по външните отношения (т.нар. „Gymnich“), следва да се споменат също: Министерските конференции в Сан Хосе, срещите между Европейската общност и групата от Рио, конференцията за създаване на Пакта за стабилност в Европа, конференцията за преразглеждане и разширяване на Споразумението за неразпространение на оръжията за масово унищожение и срещите на министерско равнище в рамките на Средиземноморския форум (пет плюс пет).
- По време на първото португалско председателство на Съвета на Европейския съюз (1992 г.) г-н Барозу координира делегацията на председателството на ЕС на Конференцията на ООН за околната среда и устойчивото развитие (UNCED, Световен форум, Рио де Жанейро) и португалското председателство на Западноевропейския съюз (ЗЕС).
- Подписва от името на Португалия европейските споразумения с Румъния, България, Словакия и Чешката република (1993 г.), Договора за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция към Европейския съюз (Корфу, юни 1994 г.) и Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия (Корфу, 1994 г.).

Дейност, свързана с Европа като министър-председател на Португалия

- Г-н Барозу участва във всички големи събития в ЕС, които изискват Португалия да бъде представена на най-високо държавно равнище, и по-специално в Европейските съвети. Сред ключовите събития са подписването на договорите за присъединяване с Естония, Кипър, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия, Словения, Унгария и Чешката република, церемонията по присъединяването на тези 10 държави, събранията на Европейския конвент, междуправителствената конференция и приемането на Договора за създаване на Конституция за Европа.

Публикации

- Г-н Барозу е автор на редица публикации в сферата на политическите науки, международните отношения и Европейския съюз, включително „Sistema de Governo e Sistema Partidário“ (в съавторство), Лисабон, 1980 г.; „Португалската политическа система пред предизвикателствата на европейската интеграция (Le système politique portugais face à l'intégration européenne)“, Лисабон и Лозана, 1983 г.; „Política de Cooperação“, 1990 г.; „A Política Externa Portuguesa“ 1994—1995 г.; „Uma Certa Ideia de Europa“, 1999 г.; „Uma Ideia para Portugal“, 2000 г.; „Mudar de Modelo“, 2002 г. и „Reformar: Dois Anos de Governo“, 2004 г.
- Г-н Барозу е автор на статии по политически науки и конституционно право в многобройни португалски и международни сборници, енциклопедии и академични издания включително *Análise Social*, *Polis*, *Il Político* и Международния речник на федерализма. Основател и първи директор на „Revista de Ciência Política“.

Ордени, отличия и награди

Носител на над двадесет отличия, включително Grã-Cruz da Ordem Militar de Cristo през 1996 г.; през 1992 г. му е присъдена наградата Casa da Imprensa за политическа дейност, през 1993 г. Световният икономически форум го обявява за Световен лидер на утрешния ден; през 1991 г. и 2004 г. е избран за Личност на годината от Асоциацията на чуждестранната преса в Португалия; почетна титла от университета „Роджър Уилямс“ в Роуд Айлънд през 2005 г.; носител на „Medalla de la Universidad de Alcalá de Henares“ и на „Medalla de Oro de la

Ciudad de Zamora", Испания, 2005 г.; почетни титли по хуманитарни науки от Джорджтаунския университет във Вашингтон и по политически науки от университета в Генуа, Италия, 2006 г.; Златен медал: The Bell Celebration – обръщение към обединена Европа от страна на „Ferdinand Martinengo Company“, Словакия; награда на EFR- бизнес седмица от университета Еразмус в Ротердам, 2006 г.; почетна степен по право от университета в Кобе в Япония, април 2006 г.; почетна докторска степен по социални и хуманитарни науки в университета Cândido Mendes в Рио де Жанейро, юни 2006 г.; почетен гражданин на Рио де Жанейро, юни 2006 г.; почетен член на „União dos Escritores Angolanos“, октомври 2006 г., Ангола; почетна докторска научна степен от Единбургския университет, ноември 2006 г.; „Европеец на годината“ – титла, връчена от списание „European Voice“ през ноември 2006 г.; награден с почетна диплома от НЕС (Hautes études commerciales – висша бизнес школа) в кампуса на НЕС в Париж, декември 2006 г. почетна степен от факултета по икономика на университета La Sapienza в Рим, януари 2007 г.; специална награда на Business Centre Club, Полша, февруари 2007 г.; Златен медал на град Ламего, Португалия, април 2007 г.; Награда за трансатлантическо лидерство, Европейския институт, Вашингтон, април 2007 г.; Почетен гражданин на Делфи и Златен орден на „Амфиктиония“, Делфи, Гърция, юли 2007 г.; Академична титла EBAPE – FGV за принос и служба в полза на образованието и практиката в областта на администрацията – Фондация Getulio Vargas; Рио де Жанейро, 10 август 2007 г.; Международна награда Барселона на Фондация „Conde de Barcelona“, Барселона, ноември 2007 г. Почетна докторска степен на Бизнес школата във Варшава, ноември 2007 г., Полша. Почетен орден на град Никозия и почетна диплома от кмета на Никозия, януари 2008 г., Кипър; Почетен член на „Academia Portuguesa da História“, март 2008 г.; Държавен орден „Стара планина“ I^{ва} степен, март 2008 г., България; Докторска степен Honoris Causa на „Pontifical Catholic University“ в Сао Пауло, март 2008 г., Бразилия. „Premio Rotary da Paz“, Rotary International Distrito 1960, Португалия, Лисабон, април 2008 г.; „Chave de Honra da Cidade“, Лисабон, май 2008 г.; „Confraria Queijo S. Jorge“, Азорски острови, май 2008 г.; „Ciudadino Andino Honorifico“, Лима, Перу, май 2008 г.; „Transatlantic Business Award“, Американска търговска камара към Европейския съюз, Брюксел, май 2008 г.; „Confraria vinho do Porto“, юни 2008 г.; почетна докторска степен по правни науки от Ливърпулския университет, юли 2008 г., „Prémio Política e Responsabilidade Social“, Fundação Luso-Brasileira, Лисабон, октомври 2008 г., Почетна докторска степен на Университета Nice Sophia Antipolis в Ница, ноември 2008 г. Орден „Кръстът на Тера Мариана“ I-ва степен, Талин, Естония, февруари 2009 г. Медал и Златното отличие на Кралския институт по европейски науки, Мадрид, март 2009 г. Доктор хонорис кауза на университета „Томас Бата“, Злин, Чешка република, април 2009 г. Златен медал на Парламента на Гърция, Атина, април 2009 г.; Медал за почетни заслуги и благотворителност на град Атина, Атина, април 2009 г. "Distinción a la Excelencia Europea" – европейско отличие, присъдено от Consejo de Gobierno на Община Мадрид, Мадрид, май 2009 г. Почетен докторат от Техническия университет в Кемниц, Кемниц, май 2009 г. Голям кръст на Ордена на Витаутас Велики, Вилнюс, юни 2009 г. Почетен доктор по публични и международни отношения на Университета в Питсбърг, септември 2009 г. Лауреат на наградата „Квадрига“ за 2009 г. – „Обединени за по-добро“, Берлин, септември 2009 г.